

[Kaud Jespersen.]

gelsen og gik ud og blankt erkendte, at man var ikke nået videre. Det var ikke, fordi man ikke ville, men det var, fordi man ikke kunne tvinge de såkaldt ansvarlige partier.

Det, der er brug for nu, er, at man sætter ind imod kapitalhavernes system, imod den herskende klasse, i arbejderklassens interesse.

Jeg skal til slut fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

- „Idet folketinget konstaterer,
- at ledigheden fortsat er på over 100.000,
- at dagpenge og socialhjælp til de ledige er på ca. 5 mia kr.,
- at der ikke findes tendenser til at øge beskæftigelsen,
- at regeringen ikke har taget de fornødne initiativer til at fremme beskæftigelsen,
- opfordrer tinget regeringen til
- at fremsætte en arbejdsplan inden 9. september 1976, efter hvilken ledigheden kan sænkes væsentligt pr. kvartal, og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden (se ovenfor). Jeg skal lade dette dagsordensforslag indgå i forhandlingen.

Auken (S):

Når man hører hr. Knud Jespersens indlæg i denne debat, kan man kun for hr. Knud Jespersen beklage, at der ikke er direkte transmission ud til Slotspladsen, så den talrige skare derude kunne få lidt opmuntring af den tale, hr. Knud Jespersen her holdt. For os andre var den måske mindre opmuntrende; der var jo i realiteten ikke meget konkret i det, hr. Knud Jespersen havde at meddele folketinget.

Så vidt jeg forstod det, ville man løse de nuværende beskæftigelsesproblemer ved simpelt hen at pumpe et betydeligt antal milliarder kroner ud i omsætningen. Det kunne måske være interessant at finde ud af: er det 10, er det 15, er det 20, eller er det 25 mia kr., man vil have pumpet ud, finansieret af skattelettelser, der overgår selv hr. Glistrup i demagogi?

Det eneste, man kan sige med sikkerhed, hr. Knud Jespersen, er, at hvis denne poli-

tik blev gennemført her i landet med de alvorlige valutaproblemer, som selv socialister må erkende eksisterer i det nuværende samfund — og jeg har altid ment, at god socialisme tog sit udgangspunkt i konkret analyse af de vanskeligheder, man står over for — ville det nødvendige resultat i løbet af ganske få måneder blive, at vi ville komme under international administration, og det ville ikke være den internationale administration, som hr. Knud Jespersen ønsker.

Og så vil jeg gerne sige, at statsministeren har jo i sit svar på forespørgslen markeret, at bekæmpelsen af arbejdsløsheden er den vigtigste opgave for regeringen, og socialdemokratiet er naturligvis enig med statsministeren i den rammeordning af målsætningerne. Efter vores opfattelse rammer arbejdsløsheden ikke blot de ledige og deres pårørende med den frygtelige tragedie, det er at blive nægtet retten til at gøre en aktiv indsats for at bygge vores samfund op. Psykisk er arbejdsløsheden en alvorlig belastning, og vi ved, at arbejdsløsheden har en tendens til i særlig grad at ramme de svage, dvs. de unge, de udsatte, kvinderne, de ufaglærte og de ældre på arbejdsmarkedet, og arbejdsløsheden kan være en næsten uoverstigelig barriere for de fysisk og psykisk handicappede.

Arbejdsløsheden er i sine negative virkninger også en trussel mod de beskæftigede. Vi ved af erfaring, at et højt beskæftigelsesniveau er forudsætningen for en fortsat velstandsudvikling, en følelse af tryghed, forbedret miljø, tålelige løn- og arbejdsvilkår. Derfor er det vigtigt, som vi fra socialdemokratiets side gentagne gange har gjort det, at understrege, at det må være en pligt for alle partier at udnytte de økonomiske og politiske grænser til det yderste for at sikre beskæftigelsen og samtidig at sætte ind med en effektiv bistand til de arbejdsløse.

På den baggrund er det deprimerende at konstatere, som også vismændene gør det i deres rapport, at denne opfattelse af kampen for en bedre beskæftigelse som den vigtigste opgave ikke deles i toneangivende lande i den industrialiserede verden, men at man mange steder desværre har nedprioriteret beskæftigelsespolitikken til fordel for andre økonomiske mål. Regeringen har gentagne gange appelleret til de lande, vi samarbejder med, om at etablere en mere ekspansiv, en mere aktiv, politik og søgt at